

[Veistrup.]

ning, som kan fremskaffe den Hjælp, der er blevet nødvendig. Rundt omkring hørte man Befolkningen sige: Hvad hjælper det, at vi stoler paa Rigsdagen, de plejer deres partipolitiske Kævl derinde, men et praktisk, positivt Resultat naar man aldrig til paa Rigsdagen! Men nu er vi altsaa i Færd med at gennemføre et Lovforslag, ganske vist uden om det ene Parti, som har sat sig selv udenfor. Det er et praktisk, positivt Resultat, som sikkert vil bringe en overordentlig velset og god Hjælp til mange Landbohjem.

Jeg tror, at det Lovforslag, som her foreligger, vil faa Tilslutning i store Kredse ude omkring paa Landet, ogsaa indenfor Venstre. Lovforslaget har, om jeg saa maa sige, været til en Førstebehandling ude i Offentligheden. Det var almindelig kendt, før det overhovedet kom frem paa Rigsdagen, og adskillige Mennesker har givet det deres Tilslutning rundt om i Landbokredse, før det blev fremsat i Folketinget. Derfor skal det nok vise sig, at Loven vil blive modtaget med megen Velvillie rundt omkring i Landbokredse.

Jeg er ganske vist klar over, at man fra anden Side har gjort, hvad man kunde, for at mistænkeliggøre den Ordning, som her etableres. Man har udkastet Slagordet „Almisse“. Nu vil jeg gerne spørge, hvad er Almisse? Er det de Understøttelser, som ydes under den ene eller den anden Form til en Mængde Medborgere i dette Land? Eller er det kun de nødstedte Landmænd, som Staten hjælper, der kan betragtes som modtagende Almisse? Jeg ved ikke, hvad de Herrer lægger ind i Ordet, men mig forekommer det i hvert Tilfælde, at dersom det at modtage Støtte af Staten skal betragtes som Almisse, er der Tusinder og atter Tusinder, som modtager Almisse. Det er derfor en utidig Mistænkeliggørelse af den foreslaaede Ordning, som sker, og jeg ser ikke rettere end, at det er en Uforsømmethed overfor de Mennesker, som modtager den Hjælp, Staten her yder. Jeg ved meget vel, at man kan fremsætte saadanne Slagord, der for en Tid kan gøre deres Virkning, og jeg er klar over, at adskillige Slagord efterhaanden er udgaaet fra Venstres Hovedkvarter — vi erindrer ganske sikkert den Mængde af Slagord, der er kommet frem: Kræfternes frie Spil, den lave Krone som en god Ven, den ærlige Krone, Tilpasning, Almisse, det ene Slagord følger det andet. Men alle disse Slagord aabenbarer efter min Opfattelse alle som eet en fuldkommen Misforstaaelse af Forholdenes

Udvikling. Der findes ikke i dem nogen sund ny politisk Tanke, hvorpaa der kan bygges noget som helst op.

Hvad angaar selve de Forslag, der er vedtaget af Flertallet i det høje Folketing, har de alle sammen Midlertidighedens Karakter. For os, der har oplevet Krigstidens Politik, staar det nu klart, hvad den var: en Politik for Dagen og Vejen. Selv om mange synes, at Situationen i hvert Fald paa visse Omraader ikke er slet saa alvorlig som i Kristiden, kan dog ingen være blind for, at de økonomiske Forhold, vi i Øjeblikket gennemlever, er saa alvorlige som nogen Sinde. Saa længe de to store Stater Tyskland og England, hvortil vi hidtil har sendt vort Eksportoverskud, befinder sig i en Tilstand af mere eller mindre politisk og økonomisk Kaos, tror jeg ikke, man skal vente nogen Lysning i vore hjemlige Forhold; deres Forhold er og kan i den nærmeste Fremtid blive fuldstændig afgørende for os, ingen kender, om jeg saa maa sige, Dagen, før Solen gaar ned, alt flyder i dette Øjeblik i økonomisk Henseende. Urimeligt vilde det da være, om vi gik ind i en Ordning af permanent Karakter, hvorved vi kastede alle Principper over Bord og gik ind paa en Skatteordning, som var gældende ud i Fremtiden. Opfattelserne staar her stejlt overfor hinanden. Venstre synes at ville benytte Krisesituationen til at komme bort fra Skatter, som hidtil har paahvilet fast Ejendom, og føre dem over paa andre Samfundsklasser. Vi kan ikke være blinde for, hvem det først og fremmest vil gavn, selvfølgelig de Mennesker, som sidder inde med de store Besiddelser. Hele dette Spørgsmaal om Beskatning af Grundværdier og fast Ejendom i det hele taget løses imidlertid ikke under en Krisesituation; derom kan man være overbevist.

Hvad er for øvrigt Krise? Er alle Landbrugere i dette Øjeblik inde under Krisen? En Mand, som sidder med en Ejendom til 50 000 Kr. og har en Gæld paa 50 000 Kr., er sikkert kriseramt, men en Nabo, der ligeledes har en Ejendom til 50 000 Kr., men maaske har 50 000 Kr. paa Rente — er det virkelig Mening, at han skal behandles paa samme Maade som den første? Jeg er ikke i Stand til at se Retfærdigheden af en saadan Ordning, men det er det, Venstre tilstræber. Jeg tror, at man hellere skulde hjælpe os til at gennemføre de midlertidige Foranstaltninger, her foreligger Forslag om, fremfor at gaa ind for de Teorier, man ønsker fremmet. Det, Venstre vil, er kun en